

Barraca L'Olivera

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Bosc de Can Tres
Emplaçament Zona boscosa prop del mas Truyol.
Alçada: 230 m

Coordenades:

Latitud: 41.379979
Longitud: 1.952244
UTM Est (X): 412389
UTM Nord (Y): 4581469

Classificació

Número de fitxa 08068 - 302
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Popular
Segle XIX - XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Part de la coberta està esfondrada.
Protecció Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla Especial i catàleg del patrimoni arquitectònic i ambiental de Cervelló, 2017.
PEPAAC – ph-131
Data aprovació: dt., 02/05/2017 - 12:00
Número inventari Codi Wikipedra: 23245
Generalitat i altres inventaris
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada

Titular: 08067A018001000000AX
Autoria de la fitxa Nadia Darnoun Torres - Kuanum
Data de registre de la fitxa: dl., 29/04/2024 - 11:05

Descripció

Barraca de pedra seca, feta amb pedra sorrenca vermella (Buntsandstein o sauló).

Els murs són de pedres irregulars, més treballats als brancals de la porta.

Formalment, correspon al tipus 'AA': barraca aèria aïllada.

La seva planta interior és circular.

Està orientada al sud.

La porta és del tipus “LP: llinda plana” i està formada per una gran pedra plana recolzada sobre els murs laterals.

La coberta és de falsa cúpula, que presenta un enderroc parcial. També queden restes de voladís a la part dreta.

Presenta les següents dimensions:

Interior:

- Alçada 200 cm
- Diàmetre 180 cm
- Cocó 30x50x88 cm

Exterior:

- Porta 100 x 47 x 70 cm
- Llinda 23 x 80 x 25 cm
- Alçada a coberta 202 cm
- Alçada total 248 cm

Perímetre exterior

- Planta circular 11,10 m

Observacions:

També se l'anomena Barraca del bosc de Can Tres 3.

Història

Cervelló és un territori amb una rica tradició d'ús de la pedra seca, una forma d'arquitectura que es basa en l'encaixament de les pedres sense l'ús de morter, aprofitant el seu propi pes.

Es podria dir que la proliferació d'aquesta tècnica constructiva a la complexa orografia del municipi ha contribuït al seu aprofitament agropecuari i la consegüent configuració del seu paisatge.

L'ús de materials locals, sovint pedres rebutjades dels mateixos camps de conreu, a voltes extreïdes de roques o pedreres properes, juntament amb la construcció manual, ha possibilitat una utilització eficient dels recursos d'aquest territori i la integració harmoniosa amb l'entorn, fins i tot un cop les construccions de pedra seca s'han anat arruïnant per falta d'ús.

La durabilitat d'aquests materials i l'escassa vegetació espontània en el lloc on es van construir aquestes obres d'arquitectura popular han contribuït de manera decisiva a la seva preservació al llarg del temps.

La tècnica de la pedra seca ha donat lloc a una gran varietat de creacions: marges, basses, recers, barraques de vinya i altres elements, contribuint a la diversitat i singularitat del paisatge.

Aquestes construccions estan documentades en zones properes des de la protohistòria; no obstant això, la seva proliferació a Cervelló es pot relacionar amb l'expansió de la viticultura a partir del segle XVIII.

L'ampliació del conreu de la vinya va provocar la necessitat d'obrir nous espais de cultiu, molts dels quals es trobaven en terrenys amb abundància de pedra calcària.

Amb l'augment de la població, aquestes terres van ser posades en producció, generant un excedent de pedra que es va aprofitar per a totes aquestes construccions populars. Les barraques no només es feien servir per a l'emmagatzematge d'eines; també al seu interior es conservava fresc el menjar i la beguda, i resultaven bons refugis per passar la nit, si calgués.

En algunes d'elles perduren elements que es podrien relacionar amb un costum apotropaic de protecció de les persones a les quals aquestes construccions servien d'aixopluc, com podria ser el "caramull", és a dir, la pedra que se situava al capdamunt de la capa de terra que cobria la volta de la barraca.

Bibliografia

AMB (2016) Text refós del pla especial i catàleg del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Cervelló. S.Ll. Àrea Metropolitana de Barcelona.

COSTA SOLÉ, Roger (2019) «La pedra seca a Catalunya després del reconeixement de la UNESCO». Revista d'etnologia de Catalunya, 2019, Núm. 44, p. 229-236

GAUDIM CERVELLÓ (2022). Gaudim la pedra seca a Cervelló: guia de cabanes de pedra seca a Cervelló. Cervelló: Ajuntament de Cervelló.

Enllaços d'interès:

[Observatori del paisatge. Wikipedra. Construccions de pedra seca.](#)
[Codi: 2345.](#)

